

Caspar Mauritius

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius, Th. D. P.P. & Superint. Ad Exequias Quas Puero ... Stephano Ridemanno, Filiolo desideratissimo Parentes Moestissimi Hodie ... paratas cupiunt, Omnes omnium Ordinum Cives Academicos peramanter invitat

Rostochii: Kilius, 1657

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn775775223>

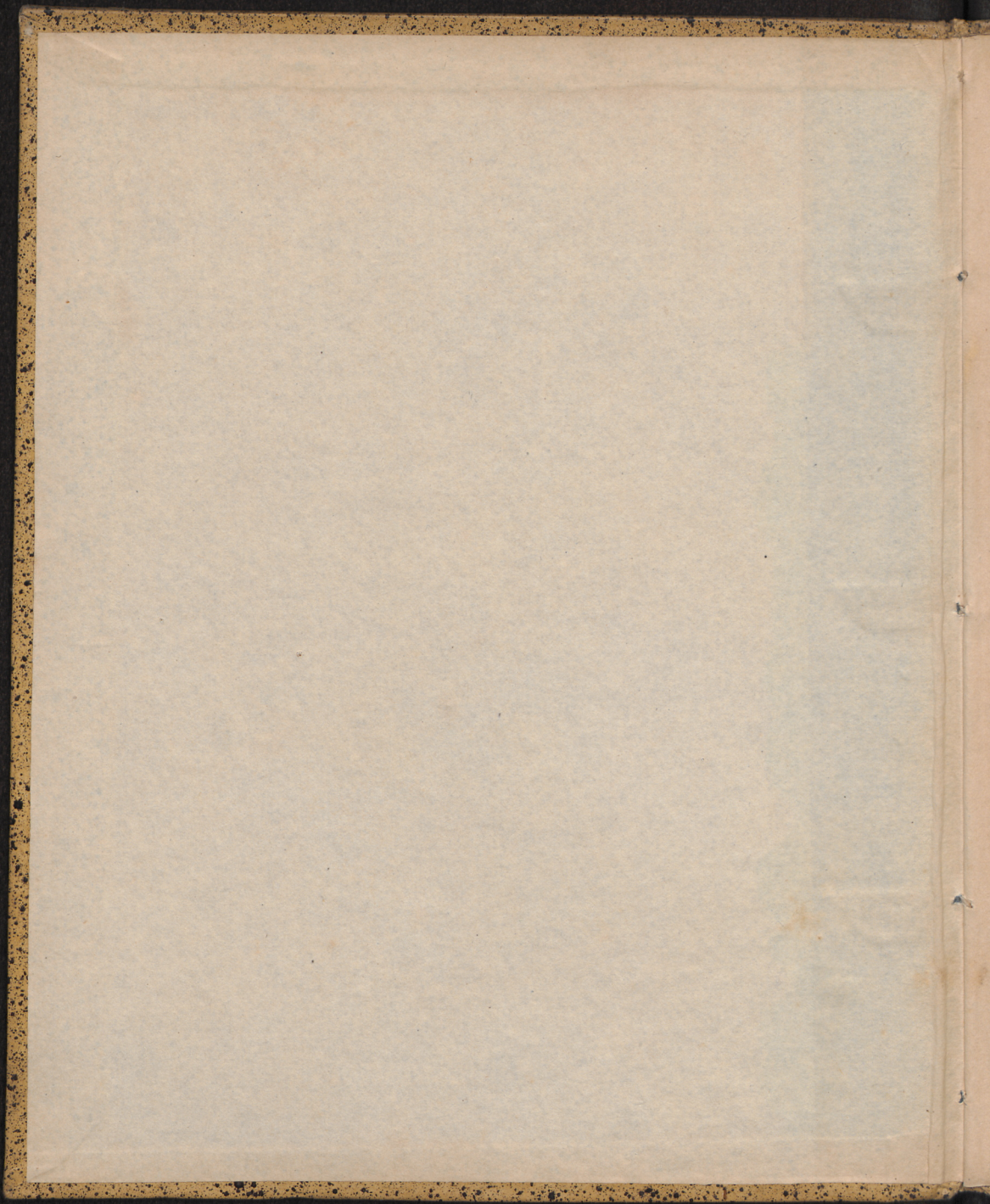
Druck Freier Zugang

Mavritivs, C.
in
S. R i d e m a n n .

Rostock, 1657.

57

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF ROSTOCK
GASPARUS HAVITIVS
PARENTIS QUESTISSIMI
STEPHANO
RIDEMANNO
PARENTIS QUESTISSIMI
UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS
PHYSICAE
MUSEUM
ROSTOCK
1775

PROGRAMMA

175

Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

CASPARVS MAVRITIVS,

Th. D. P. P. & Superint.

Ad Exequias

Quas

Puero eximie indolis & excellentis sp̄ci

STEPHANO

RIDEMANNO,

Filio desideratissimo

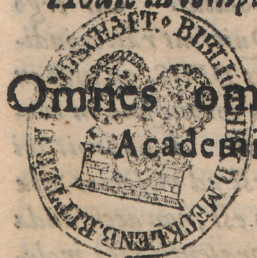
PARENTES MQESTISSIMI

Hodie in templo Mariano ad horam I. paratas

cupiunt,

Omnes omnium Ordinum Cives

Academicos peramanter invitat.

• (O) •

ROSTOCHII,

Typis Haredum NICOLAI KILII, Acad.

Typogr. Anno M DCLVII.

Vanta malorum *Ilias* in hanc vitam incumbat, si quis est, qui ignorat, experientiam consulat, historias adeat tam sacras, quam profanas. Nemo, inquit *Seneca*, vitam eligeret, si scienti daretur. Quis enim tot arumnas, pericula, persecutiones, vexationes, afflictiones, tristitias, labores, quis, inquam, hac omnia eligeret, quis non accipere vitam tot refertam malis formidaret? At bene est. Mors omnia solvit. Servator occurrens vidua filium lugenti misericordia motus est erga eam. Cur erga matrem & non erga filium? quia mater misera, quippe unico orbata filio: filius jam non amplius miser, quippe defunctus & omnibus miserie vinculis exsolutus. Cur ergo redonata vita denuo jubetur esse miser? Quiescat ratio, iudicium fleat. Non injuriosus in Paulum erat *DEUS*, quando in tertium eum caelum rapiebat: Sive extra corpus sine in corpore fuerit, ipse Paulus definire non potest. At audivit ibi ineffabilia, & postmodum regredi iussus est ad miseras vitae praesentis. Beneficium hic praedicandum est, non accusanda sapientia divina. Vita futura dulcedo praesentis vitae molestias omnes exstinguebat. Sed nulla esset futura vita, nisi

morti

morti nostra se opposuisset & impendisset CHRISTUS. Mors omnia solvit, omnes tollit curas, labores, arumnas. Verum est. At non tolleret, nisi ea sustulisset CHRISTUS sua morte. Mors existimabat se absorpturam Christum, sed ea à CHRISTO absorpta. Balena Jonam deglutiens spe sua excidit: Jussa quippe reddere, quem absorpserat, eumq; vivum & valentem. Si apis adversum petram aculeum expromat, frustra laborat, nec petra sed sibi affert damnum, omnemq; nocendi vim amittit. Petra CHRISTUS est, cui mors dum aculeum infixit, semet laesit ipsa & aculeum amisit. Notanter Hosea mors CHRISTI mors sive (ut Ebraea veritas habet) pestis mortis nostra dicitur. Pestiferum venenum hominem è medio tollit, utut aliquamdiu agrum spiritum trahat, tandem tamen morti dedit. Mors CHRISTI lethale mortis venenum exstitit. Licet enim sediat in genus humanum & tumultuetur mors, brevi tamen futurum est, ut exclamare triumphans Ecclesia possit: Absorpta mors in victoriam. Pestis non unum hominem sed multos necat: Mors CHRISTI non unum, sed omnes omnino homines à morte liberavit, nostramq; ut ita dicam, mortem vivificavit. Atq; hæc meditatio, quam presentia suggerunt tempora mortis terrorem excutiat, & velut larvam morti detrahat oportet. Longe enim aliud in fronte ostentat, aliud in recessu mors occultat. In fronte & exterius mors omnia fæda, tristia, abominabilia, horrida minatur. At in recessu mors piorum vita est. Miramur Senecam dicentem: Hæc quæ vides ossa circumvoluta nervis, & obductam cutem, & vultum & ministras manus, & cætera, quibus involuti sumus, animarum vincula, & tenebræ sunt. Obruitor his animus, effugatur, inficitur, arcetur, aversus à suis, in falsa conjectus, omne illi cum hac carne certamen, ne abstrahatur, & fidat, nititur illo, unde demissus:

missas: ibi illam æterna requies manet, pro confusis
crassisq; pura & liquida visentem. Proinde non est,
quod ad sepulcrum filii tui curras, molestissima ipsi
istic jacent ossa & cineres, non magis illius, quam vestes
& alia corporum tegumenta. Integer ille & nihil re-
linquens terris fugit & totus excessit, & paulum supra
nos commoratus, dum expurgat inhærentia vitia, & si-
tum omnem mortalis ævi excutit, deinde ad excelsa
sublatus, inter felices animas currit. *Et alibi: Morie-*
ris. Hac conditione intravi, ut exirem. Morieris:
gentium jus est, quod acceperis, reddere mutuatum.
Morieris: peregrinatio est vita: cum multum deambula-
veris, redeundum est. Morieris: existimabam te aliquid
dicere novi, ad hoc veni, hoc ago huc me singuli dies ad-
ducunt. Quid habeo, quod indigner? Stultum est, ti-
mere, quod vitare non possis, istud non effugit, qui di-
stulit. Morieris: nec primus ego, nec ultimus: ante-
cesserunt me multi, sequemur omnes. Morieris: hic
est humanæ vitæ finis, quo transit orbis, & ego transibo.
Morieris: quid grave est, quod semel? Morieris: æs
alienum, non meum, vitam meam esse novi: hoc equi-
dem cum eo creditore contraxi, de quo queri non pos-
sum. Juvenis (inques) morieris: fortasse alicui ma-
lo subducar; quod si nulli alii, certè vel senectuti: Ju-
venis morieris: non refert, quot annos habeam, sed
quot acceperim. Si plus vivere non possum, hæc est
senectus mea. Maximum solatium est cogitare id si-
bi accidisse, quod ante se passi sunt, omnesq; passuri,
& ideo mihi videtur rerum natura, quod gravissimum
fecit, commune fecisse, ut acerbiter fati consolaretur
æqualitas. *Miramur hoc Seneci effatum sed magis exoscu-*
lamur

lamur ista Crisostomi matrem consolantis : Cogita, quod
DEI Filius mortuus est, & ille quidem pro te tu vero
propter te ipsum, & ille quidem amarissimam sustinuit
mortem, nec enim simpliciter mortem passus est, sed
turpissimam, & ante mortem flagella, opprobria & con-
vitia & irrisiones, te docens, ut omnia generosè feras.
Verum tamen postquam mortuus est, & corpus depo-
suit, rursus ipsum majori cum gloria resumit, & hinc
bonam tibi spem præhendens. Ne consideres illud,
quod non amplius domum revertetur, sed quod paulo
post & tu ipse ad illum reverteris, noli hoc cogitare,
quod ille huc ulterius non regrediatur, sed quod nec ista,
quæ cernuntur, permanent. Adhæc illud cogita,
quod non immortalem genuisti, & nisi mortuus fuisset,
hoc paulo post sustinisset. Sed ex eo, inquires, non
eram saturatus, verum illic omnino frueris: quod si
hic etiam illum cernere concupiscis, quid est impedi-
menti? Futurorum spes est visu manifestior. Tu
vero, si fuisset in regalibus aulis nunquam eum cernere
quæsisse, audiens eum se præclare gerentem: ad mul-
tum vero meliora peregrinatum videns, modico tem-
pore frangeris, ut hæc eum pro illo cohabitantem ha-
beas. Noli ergo lugere, unde coronaris, unde reci-
pies mercedem: depositum enim reddes, si quod tibi
creditum est, exhibueris. Ne jam tristis sis, cum in
thesauro tuto possessionem reposueris. Si vero con-
sideres, qualis sit præsens vita, qualis vero futura, &
quod præsens aranea sit & umbra: omnia vero futura
sunt immota & immortalia, nec aliis jam opus habue-
ris sermonibus. Nunc quidem infans ab omni libera-
tus est mutatione; si vero moratus hic fuisset, fortasse

bonus, fortasse malus. Sapienter igitur age, sic enim
& defuncto rem gratam ages, & ab omnibus multas
assequeris laudes, & à D E O magna recipies præmia
patientix, & æternis poteris commodis. *Hec cogita-
bitis, moestissimi Parentes, & recordatione tantorum bono-
rum, in quorum possessionem immissus est Filius vester STE-
PHANUS RIDEMAN, dolorem quem concepistis, minuetis.*
Lugetis Filium vestrum denatum XXVII. Febr. hujus anni:
*idq; non immerito. Jam tum quippe in illa etate tenera emi-
cabant nota bone indolis, conspicua erat pietas, illustris ma-
destia & commendabilis observantia erga Parentes & Præ-
ceptores. Harum rerum memoria merito lacrimas elicit.*
*Neg; enim ista placent Bernhardi: Feci vim omnino &
dis simulavi usq; huc, ne affectus quidam vincere vide-
retur. Plorantibus aliis ego siccis oculis secutus sum
invisum funus: siccis oculis steti ad tumulum quo usq;
cuncta peracta sunt exequiarum solennia. Indurus Sa-
cerdotalibus solitas in mortuum (*frater erat carissimus*)
proprio ore complevi; terram meis manibus ex more
jeci super dilecti corpus terram mox futurum: Qui
me intuebantur, flebant, & mirabantur, quod non fle-
rem ipse, cum non illum quidem, sed me potius, qui
illum amissem, omnes miserarentur. *Non, inquam,*
ista antæbeiorum Stoicam spirantia placent: placet magis illud
Cyrilli usurpatum erga charissimos nostros vita functos:
*Mortuis (*caris capitibus*) ex toto nec compati nec mœ-
rere ferinum est & durum: horum vero exuberantia
muliebre. *Jobus certè vivum patientiã divini exemplar,*
audita filiorum morte, scidit vestimenta sua & tonsò capite
corruens in terram adoravit. Dum vestimenta scindit,
hominem se demonstrat & patrem: dum vero tonsò capite in
*terram***

terram corrui, diuinae voluntatis legem veneratur, & DEI
se seruum ostendit ad excipienda Domini iussa paratum
atq; obsequentem. Hoc exemplum inueniunt Parentes dile-
ctissimi, & diuinae subiecti voluntati dicite: Dominus de-
dit, Dominus abstulit, sit nomen Domini benedictum.
Benedictus sit DEUS, qui Filium vestrum paterno amore
complexus, huius seculi vanitatibus, corruptelis & curis exe-
mit, atq; in caelestem eamq; nullis terminandam seculis glo-
riam subvexit. Natus est pie defunctus die XII. Decemb.
Anno M. DC. XLIX. hora prima matutina, & mox sacro
baptismate CHRISTO Vita arbori est implantatus. Pa-
trem habuit Virum plurimum Reverendum atq; Excellentissi-
mum DN. NICOLAUM RIDEMANNUM SS. Theol.
Lic. & ad eadem Marianam Ecclesiast. meritissimum, Dn. Col-
legam & Compatrem conjunctissimum: matrem BAR-
BARAM QVISTORPIAM, foeminam virtutum clari-
tate spectabilem. Avus ejus Paternus fuit HENRICUS
RIDEMANN: Civis & negotiator Chilonii in Holsatia quon-
dam primarius: Avia Paterna est ANNA Dreyers, Matrona
laudatissima, quae adhuc superat & vitali vescitur aura. A-
vum maternum habuit Virum admodum Reverendum, Am-
pliss. atq; Excellentiss. DN. JOHANNEM QVISTOR-
PIUM, SS. Tb. Doct. ejusdemq; Facultatis quondam Senioremem
celeberrimum, & Ecclesia Rostochiensis Superintendentem
meritissimum: Aviam maternam BARBARAM DO-
MANS, Matronam itidem laudatissimam, Filiam
STEPHANI DOMANNI JC. & Advocati apud Osna-
brugenses quondam celeberrimi: magni illius DOMAN-
NI Civitatum Anseaticarum Syndici incliti, Fratris.
Morbum, qui vita sinem pie defuncto attulit, Vir Experimentissi-
mus

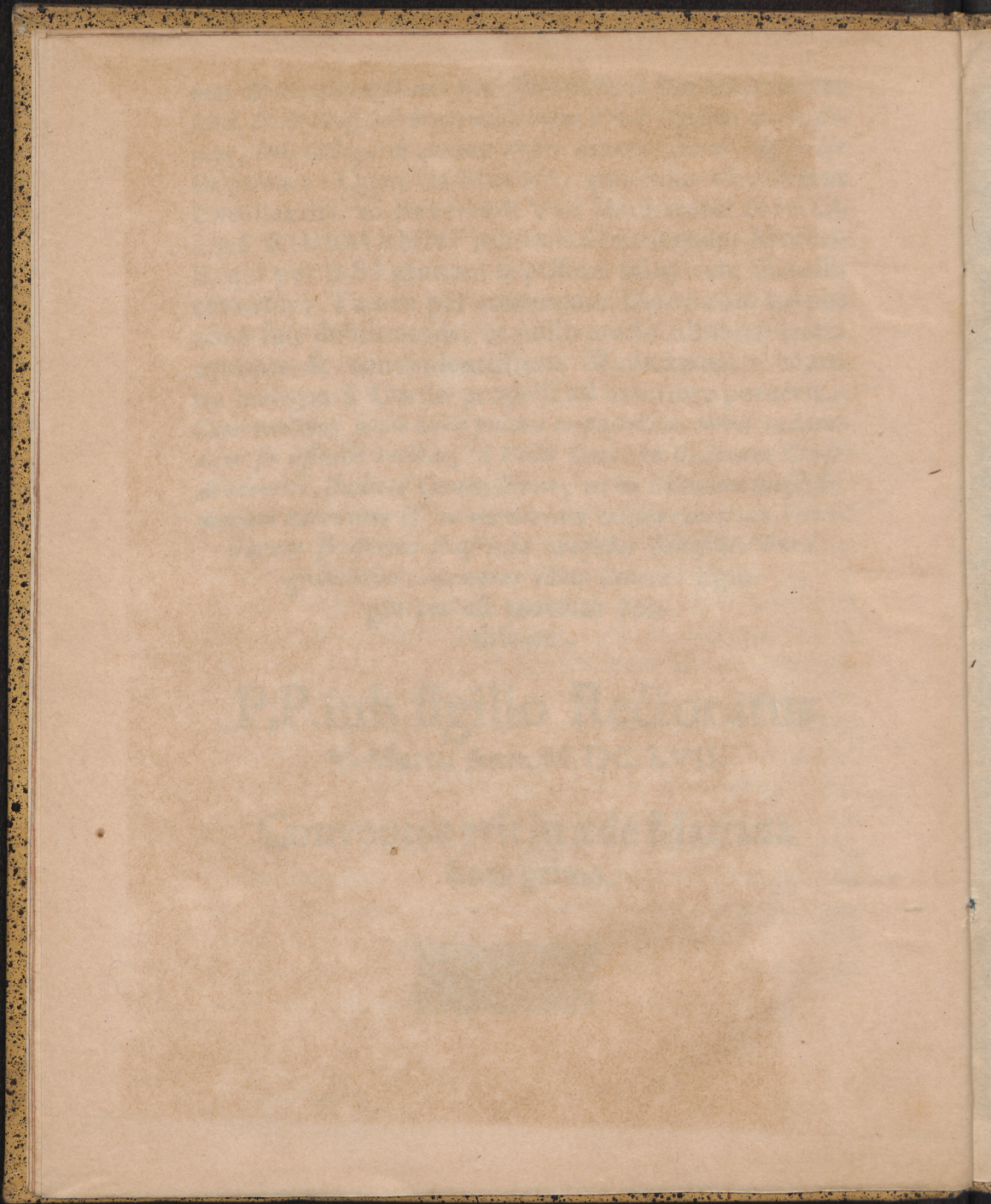
mus & Excellentissimus Dn. JOHANNES BACMEISTERUS
Med. D. & Prof. celeberrimus, hujus Urbis Physicus meritissi-
mus, Dn. Collega & Amicus noster honoratissimus, describit
his verbis: Quamvis Morbus, quo filius charissimus
Excellentiss. ac Reverendi Viri Dn. Licent. NICO-
LAI RIDEMANNI nihil aliud fuerit quam Morbil-
li, qui per DEI gratiam sæpissime felici cum successu
curantur: Tamen per continuam Diarrhæam corpus
adeò fuit debilitatum, ut nullo modo adhibitis etiam
optimis & convenientissimis Medicamentis Mate-
ria maligna à Corde propelli ad exteriora potuerit.
Ceterum cum hodiè hora prima corpusculum terræ reddend-
dum sit usitatis ritibus, à Vobis Omnium Ordinum Cives
Academici, studiosè Contendimus, ut in Solatium mæstissi-
morum Parentum & in memoriam celeberrimarum Fami-
liarum frequenti præsentia exequias honestare haud
gravemini, memores illius Seneca: Egre-
gia res est mortem con-
discere,

P.P. sub sigillo Rectoratus

V. Martii Ann. M. DC. LVII.

Conventus erit in æde Mariana
hora prima.

lamur ista Crystostomi matrem consolantis :
DEI Filius mortuus est, & ille quidem p
propter te ipsum, & ille quidem amarissim
mortem, nec enim simpliciter mortem p
turpissimam, & ante mortem flagella, oppr
vitia & irrisiones, te docens, ut omnia ge
Verum tamen postquam mortuus est, &
fuit, rursus ipsum majori cum gloria resu
bonam tibi spem prætendens. Ne con
quod non amplius domum revertetur, sed
post & tu ipse ad illum reverteris, noli h
quod ille huc ulterius non regrediatur, sed d
quæ cernuntur, permanebunt. Adhæc i
quod non immortalem genuisti, & nisi mo
hoc paulo post sustinisset. Sed ex eo,
eram saturatus, verum illic omnino fruc
hic etiam illum cernere concupiscis, quid
menti? Futurorum spes est visu mani
vero, si fuisset in regalibus aulis nunquam
quæsisse, audiens eum se præclare geren
tum vero meliora peregrinatum videns,
pore frangeris, ut hæc eum pro illo coha
beas. Noli ergo lugere, unde coronari
pies mercedem: depositum enim reddes
creditum est, exhibueris. Ne jam tristis
thesauro tuto possessionem reposueris.
sideres, qualis sit præsens vita, qualis v
quod præsens aranea sit & umbra: omni
sunt immota & immortalia, nec aliis jam
ris sermonibus. Nunc quidem infans ab
tus est mutatione; si vero moratus hic fu

A 3

